

הספד לגולדה

אחרי שכבר עייפתי את כולם עם גיאורג וילהלם פרידריך הגל, נעבור היום לאחד מתלמידיו, שפעם הוא הוכחה ניצחת לגנוס היהודי בכל הדורות, ופעם הוא הוכחה לזה שהמי גרועים זה המומרים. אז בבקשה, קטע קטן של קרל מארכס: „היה היה אי-פעם איש תם אשר שיער כי בני-אדם טובעים במים רק מחמת שהם רדופים על-ידי מחשבת-הכבוד. אילו הצליחו לסלק ממוחם דימוי זה על-ידי כך שהיו, דרך משל, מכריזים אותו לאמונת-הבל, לדימוי דתי, הרי שהיו משתחררים

מכל סכנה הנשקפת להם מן המים. כל ימי חייו לחם באשליית-הכבוד, שהסטטיסטיקה סיפקה לו הוכחות חדשות ומרובות בדבר תוצאותיו המזיקות. ומה פתאום אני נזכר עכשיו בקטע הזה? כי בזמן האחרון יש בכל העיתונים הספדים על ראש-הממשלה לשעבר שלנו, גולדה מאיר. גם לי מגיע איזה נתח בעסק, וככה יוצא שאם תשימו היכן שכתוב למעלה „איש תם“ את השם גולדה, ובכל מקום שכתוב „הכבוד“, „עם פלסטיני“, תבינו למה זה הספד על הגברת שלנו.

מה נאמר לילדינו

שלוש מתילדה גרייבר. תרשי לי לומר לך כמה מילים. זה רק בגלל שנגעת ליליבי. ממש נגעת שם. אשה כל כך

נחמדה, עם פרוץ אינטליגנטי ומשק-פיים. וגם בעלך, בעצם. אם לא הייתי פוחד להעליב אותך, הייתי אומר אפילו שהוא נראה בטלוויזיה כמעט שמאלני. בטלוויזיה שיש לך שישה ילדים, שניים מהם בני חמש-עשרה, עוד מעט בצבא. מה תגידו להם על אבא שלהם, שאלת, כשבאים להרוס לכם את הבית. אני מציע, מתילדה, שתספרי לילדיך את האמת. זה נשמע מפתיע? זה לפעם מים עוזר, ותתפלאי. תגידו להם בערך ככה: תראו, שישה ילדים שלי. לאבא שלכם היתה חלקת אדמה חקלאית, שמתר רק לגדל עליה גידולים חקלאיים. אבל לאבא שלכם התחשק דווקא לבנות בית בחלקה הזאת. זה הבית שגרנו בו, ושהעיתונות קוראת לו בית גרייבר. אבא שלכם, ילדים, הוא לא ערבי. כאן זה מדינת-ישראל. מדינת ה-יהודים. ליהודים מותר לעשות פה הכל. אבא שלכם גם הוכיח את זה, ילדים. הוא פתח סוכנות-נסיעות שתפקידה לרוץ קן כפרים ערביים מתושביהם. זה אבא שלכם, ילדים. יהודי גא וזקוף, ומה שח-שוב: לא ערבי.

צירי תנועה

את השוק עם כף הרגל. הקרסול הוא איזור צר יחסית, קשה לפגיעה ולטיווח. עד כאן יש שאלות? יפה.

צירי התנועה של האוייב

שימו-לב. הגענו לאיזור האחרון בציר התנועה. מישוה נמצא כאן, על הלוח. אנחנו מדברים על כף הרגל. הבעייה המרכזית כאן היא שהאיזור הזה מוגן יותר מהאחרים, בדרך כלל, על-ידי שריון רך. מטווח רחוק מחליש אפילו שריון כזה את עוצמת הפגיעה. בעייה נוספת: זווית הירי אינה מאפשרת, בדרך כלל, פגיעה יעילה באיזור כף הרגל. עד כאן יש שאלות? יפה.

שיחה בטוניים

גאנדי: כן, מי זה?
 גוטליב: גימל.
 גאנדי: מילחמת גימל בגימל, חה, חה.
 גוטליב: אותי זה לא מצחיק.
 גאנדי: יש לך קול משונה. אתה חושב שאפשר לדבר חופשי?
 גוטליב: מבחינתי כן. מה איתך?
 גאנדי: מקווה. פתח באש.
 גוטליב: בעניין ההעברה.
 גאנדי: סודר. ראה זאת כמסודר.
 גוטליב: ברוך השם. מתי אני אצלך עם החומר?
 גאנדי: הכל עליך?
 גוטליב: כן, אני מביא הכל. אתה מוסר לו הכל מייד, נכון?
 גאנדי: הכל מסודר, אמרתי לך. תגיד לי, אתה בטוח שהטלפון שלך בסדר? אני שומע כל מיני רעשים על הקו.
 גוטליב: לא אצלי. תבדוק אצלך.
 גאנדי: אצלי הכל מיס. אתה יודע איך זה. לפקודה תמיד אנחנו.
 גוטליב: ברוך השם.
 גאנדי: מה קורה פה? לא מכיר אותך שכל הזמן אתה מזכיר את החוץ בפיקוד למעלה, כמו הבן שלי. עם מי אני מדבר?
 גוטליב: גוטליב.
 גאנדי: מה, גוטליב? איזה גוטליב? מישהו עוד ישלם על זה!
 זיגל: מי זה המטומטם שנתן לגוטליב לייב את גאנדי במקום את גבאי ולגאנדי את גוטליב במקום את גומאדי?!
 גאנדי: כן, מי זה? על הסוף. על זה שהי-צואו את הדברים מהקשרם. את זה שהסטלוויזיה שלנו, הבה-גונה, לא הרא-תה את ההפגנות שהיו לפני היריות. אבל כאן, דווקא כאן, יש בעייה. כי הרי לפי השיטה של רמול, אי-אפשר היה להראות את ההפגנות, בלי לה-אות מה היה לפני זה. מה שהביא להפ-גנות. וגם את זה אי-אפשר היה לה-אות בלי להראות לפני זה, וככה הלאה. אז מה שאני מציע הוא, שרפול ימליץ לעשות בטלוויזיה תוכנית שלמה, שתראה הכל, מה היה לפני מה, ואיך זה הת-חיל ואיך זה נמשך, על כל הבעייה הפ-לסטית. אני בטוח שאחרי הסרט הזה כלם כבר יבינו שזה בסדר גמור לירות לתלמידים הערבים ההם בגוליים.

אחרי שירו במה שירו, ומה שירו בו נפל ונשכב, ואחרי שהסטלוויזיה צילמה את מי שירה, וצילמה שם גם את מי שנשכב, שמעתי את הרמטכ"ל שלנו עו-שה ביקורת טלוויזיה כל-כך מקצועית, שכל המבקרים יכולים ללמוד ממנו מ-שה. רפול שלנו דיבר במילים מקצועיות ויבשות, לא חירתת חירתותם על אי-דיאלוגיה וקישקושים. הכל מונחים טכ-ניים נקיים: זוויות מצלמה, פריים, הו-צאות-דברים-מהקשרם, עריכה, רקע.

חשבון עובר ושב

מאת שכתבה פרנקל

הדברים והקשרם

זה היה בגלי צה"ל, ורמול הסביר את הדברים לכתב שלו. באזוניים שלי שמע-תי. וככה הוא אמר: קודם צילמו חייל על הגג שיורה. מזה אפשר היה להבין שהוא יורה באנשים. לא הראו שום דבר אחר. רק את החייל על הגג יורה. אחרי כך ראו את האנשים שוכבים למטה פצו-עים. מזה אפשר היה להבין שהחייל על הגג פגע בהם. ברוך שזה רושם מוט-עה, כי החיילים קיבלו פקודה לירות בגוליים רק אם מאיימים על חייהם, וברור שהם לא איימו על חיו של החייל על הגג. וחוף מזה — לא הראו את ההקשר. לא הראו מה היה לפני זה, את ההפגנות.

צירי תנועה

שיבה חופשית, אפשר להוריד כובעים, אפשר לעשן, אסור לירוק. שימו-לב כולם, עד כאן, יש שאלות? יפה.

שימו-לב כולם. יוצאים הבוקר למשימה בשטח האוייב. המשימה: הרגעת הרוחות. סד"כ אויב — לא ידוע. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. כוחותינו יערכו בשטח האוייב במיבנה בלימה. פתיחה באש רק לפי פקודה. חוזר, רק לפי פקודה. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. במיקרה של פקודת פתיחה, המשימה היא: פגיעה בצירי התנועה של האוייב. חוזר, בצירי התנועה בלבד. לא מעניין אותנו מחסני-מזון, מיתקני-האווירור וכל יותר הצ-נרת שנמצאת מעל לצירי התנועה. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. צירי התנועה מתחלקים לרגל א' ולרגל ב'. לצורך העניין יש לנו כאן תרשים של רגל א'. תכניסו לכם לראש שרגל ב' זה בדיקו אותו דבר, אבל בצד השני. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב כולם. ציר התנועה של האוייב מתחלק לחמישה חלקים עיקריים: ירך, ברך, שוק, קרסול וכף-רגל. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. נתחיל בחלק העליון של ציר התנועה, הירך. בדרך כלל זו מטרה גדולה ונוחה. שטח פגיעה רחב יחסית. מה שחשוב לדעת, זה שמתחת לפני הציר הזה עובר נתיב-אספקה מרכזי של האוייב — הערוק הגדול של הירך. פגיעה רצינית בירך, שפוגעת גם בנתיב האספקה, מביאה תוצאות מיידיות. מה שצריך להיזהר ממנו הוא לא לפגוע בצנרת שנמ-צאת מעל לירך, בהצטלבות שבין רגל א' ורגל ב'. לכן, מי שמכוון לאיזור הזה, שיכוון נמוך. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. מתחת לירך נמצא איזור הברך. זוהי צומת חשובה של האוייב. אתם בטח זוכרים כל מה שלימדנו אותם על השיבות הצומת בצירי התנועה. פגיעה בצומת גורמת לשי-תוק מייד של ציר התנועה כולו. הבעייה המרכזית: איזור הצומת הוא קטן יחסית וקשה לטיווח. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. מתחת לצומת הברך מצוי השוק. לאיזור השוק יש חשיבות מרכזית בציר התנועה, משום ששם נמצאים שרירי השוק. קבוצת שרירים חשובה שממלאת תפקיד מרכזי במהלך התנועת האוייב. פגיעה בשוק מומלצת. עד כאן יש שאלות? יפה.

שימו-לב. מתחת לשוק נמצא הקרסול, שתפקידו לחבר